

Sygn. akt IV U 858/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2018r. w S.

odwołania A. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 9 października 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rodzinnej rolniczej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej A. P. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej za okres od 01 października 2017r. do 30 listopada 2017r.

II. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej za okres od 01 grudnia 2017r.

Sygn. akt: IV U 858/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 października 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.28 ust.4 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zawiesił od dnia 1 października 2017r. A. P. wypłatę części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej w kwocie 750,18 zł w związku z prowadzeniem przez nią działalności rolniczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. P. wnosząc o jej zmianę i wznowienie jej wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej, wskazując, że zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2).

Pismem z dnia 19 stycznia 2018 r. organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania w części dotyczącej wypłaty części uzupełniającej świadczenia od dnia 01.12.2017 r., natomiast w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie odwołania (k. 7).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. P. na podstawie decyzji z dnia 9 maja 2014r. jest uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym mężu M. P. od dnia 13.04.2014 r. na stałe. Renta rodzinna do 30.09.2017 r. była wypłaca A. P. w pełnej wysokości tj. 85% emerytury podstawowej i 50% części składkowej emerytury rolniczej, które przysługiwałyby osobie zmarłej (decyzja k. 9 akt rentowych). M. P. był uprawniony do emerytury rolniczej, która była mu wypłacana w części składkowej i uzupełniającej, gdyż 12 września 2007 r. złożył do organu rentowego umowy dzierżawy z tej samej daty, na podstawie których działkę o nr ewid. 199/1 o powierzchni 2,06 ha wydzierżawił na okres 10 lat M. J., a działki o nr ewid. 194, 265, 576 o powierzchni 2,36 ha wydzierżawił również na okres 10 lat K. L. (k. 31 i 32, 36-37 akt emerytalnych). Z dniem 19.08.2008 r. umowa dzierżawy z M. J. została rozwiązana i umową z 19.08.2008 r. działka o nr ewid. 199/1 oddana została w dzierżawę K. J. na 10 lat (k. 61-62 akt emerytalnych).

Z dniem 12 września 2017 r. upłynął okres 10 lat dzierżawy K. L. i w związku z powyższym organ rentowy w zaskarżonej decyzji zawiesił ubezpieczonej wypłatę części uzupełniającej renty rodzinnej od 1 października 2017 r. uznając, że ubezpieczona prowadzi gospodarstwo rolne.

Po 12 września 2017 r. K. L. nadal użytkował działki o nr ewid. 194, 265, 576 o powierzchni 2,36 ha i nadal te grunty dzierżawi. Powyższe nieruchomości od 1 października 2017 r. nadal były w posiadaniu K. L., który je użytkował rolniczo i decydował co na nich jest i będzie uprawiane, a nadto pobierał za nie dopłaty bezpośrednie. Ubezpieczona A. P. po 30 września 2017 r. nie użytkowała przedmiotowych gruntów rolnych, nie prowadzi gospodarstwa rolnego od 1983 r. (zeznania K. L. k. 15v, zeznania A. P. k. 16).

Dnia 21 grudnia 2017 r. A. P., M. K., S. P. sprzedali przysługujące im udziały we współwłasności nieruchomości o nr ewid. 199/1 o powierzchni 2,06 ha K. J. (umowa sprzedaży – akta rentowe) oraz umową dokonali częściowego działu spadku po M. P. w ten sposób, że A. P. przekazała przysługujący jej udział w 1/18 części w posiadaniu samoistnym nieruchomości o nr ewid. 194, 265, 576 o łącznej powierzchni 2,3501 ha na rzecz córki M. K. (umowa częściowego działu spadku z dn. 21.12.2017 r. – akta rentowe).

Decyzją z dnia 12 stycznia 2018 r. organ rentowy wznowił A. P. wypłatę części uzupełniającej renty rodzinnej od dnia 1 grudnia 2017 r. (decyzja z dn. 12.01.2018 r. – akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością. Sąd w całości obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadka K. L. i z zeznań ubezpieczonej A. P..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. P. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) wypłata renty rodzinnej, przysługującej osobie pełnoletniej, ulega zawieszeniu, jeżeli uprawniony prowadzi działalność rolniczą. Przepisy art. 28 ust. 3, 4 i 6-10 oraz art. 34 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie zaś z art.28 ust.1 w/w ustawy wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art.28 ust.4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwego wniosku, że ubezpieczona od 1 października 2017 r. prowadziła działalność rolniczą.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów, o których mowa w art. 1, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej.

W ocenie Sądu powyższy przepis nie reguluje wyczerpująco sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że emeryt/rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, jakim jest powierzchnia gruntów rolnych których jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem, kiedy należy uznać, że emeryt/rencista nie prowadzi już działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż emeryt/rencista lub jego małżonek jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że emeryt/rencista ten nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy emeryt/rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą i pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389), a także Sąd Apelacyjny w Lublinie, który w wyroku z 1 sierpnia 2012r. w sprawie III AUa 615/12 (LEX nr 1216343) wskazał, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art.6 pkt 3 ustawy z 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art.28 ust.1 i 3 w związku z ust.4.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że mimo, iż umowa dzierżawy zawarta z K. L. wygasła z dniem 12 września 2017 r. na skutek upływu czasu na który została zawarta, to faktycznie nadal działki rolne o powierzchni 2,3501 ha użytkował po tej dacie K. L. decydując, co będzie na nich posiane, czyniąc na nie nakłady oraz uzyskując za nie dopłaty bezpośrednio. Stan faktycznego użytkowania tych nieruchomości nie uległ zmianie po 12 września 2017 r., ani po 1 października 2017 r. Ubezpieczona od 1 października 2017 r. nie mogła zatem prowadzić gospodarstwa rolnego, gdyż przedmiotowe działki były użytkowane i są nadal przez K. L..

Błędnie organ rentowy uznał zatem ubezpieczoną za osobę prowadzącą gospodarstwo rolne na wskazanych działkach o łącznej powierzchni 2,3501 ha położonych we wsi B..

W konsekwencji powyższego w pełni zasadne jest stwierdzenie, że ubezpieczona nie prowadziła działalności rolniczej w okresie od 1 października 2017 r. do 30 listopada 2017 r. i oceny tej nie zmienia fakt, że pozostawała ona współposiadaczem tych działek (z wypisu z ewidencji gruntów wynika, że stan prawnych nieruchomości o nr ewid. 194, 265, 576 nie jest uregulowany).

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należało, że organ rentowy niezasadnie zawiesił ubezpieczonej wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej w okresie od 1 października 2017 r. do 30 listopada 2017 r. i dlatego na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ustalając ubezpieczonej prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej rolniczej za wskazany okres, natomiast na podstawie art. 477¹³ § 1 kpc umorzył postępowanie w zakresie wypłaty części uzupełniającej tego świadczenia od dnia 1 grudnia 2017 r., gdyż od tej daty organ rentowy wypłaca ubezpieczonej rentę rodzinną w pełnej wysokości na podstawie decyzji z dnia 12.01.2018 r.